

Nederlandse Patiënten en Consumenten Federatie
t.a.v. mw. drs. I. van Bennekom - Stompedissel
Postbus 1539
3500 BM UTRECHT

Ons kenmerk
CZ/B 2465079
Onderwerp
wegblijftarief

Inlichtingen bij
A. Pomp

Doorkiesnummer
070-3406210
Bijlage(n)
-

Den Haag
26 maart 2004
Uw brief
-

Geachte mevrouw Van Bennekom,

In uw brief van 3 maart jl. gaat u in op het wegblijftarief dat binnenkort via een WTG-beleidsregel zal worden ingevoerd. In uw brief geeft u aan dat ook patiënten in het zorgsysteem een eigen verantwoordelijkheid hebben, onder meer om afspraken in het ziekenhuis niet te verzuimen. U geeft aan dat afspraken echter niet alleen worden verzuimd door patiënten, maar dat afspraken soms ook niet door aanbieders worden nagekomen. Verder stelt u dat no show door andere instrumenten dan een financiële prikkel kan worden tegengegaan en vraagt u zich af of het probleem niet wordt uitvergroot.

Mijn beleid is dat de verschillende partijen die een rol spelen in de zorg elk een eigen verantwoordelijkheid hebben, ook de patiënten/verzekerden. Uit uw brief maak ik op dat de NPCF dit uitgangspunt ondersteunt. Redenerend vanuit dit uitgangspunt zullen de komende periode diverse prikkels in het zorgsysteem worden ingevoerd die partijen zullen aanzetten de eigen verantwoordelijkheid ook daadwerkelijk in te vullen. De introductie van het wegblijftarief is een voorbeeld van een noodzakelijke prikkel. De prikkels die worden ontworpen voor de zorgaanbieders en de zorgverzekeraars zijn al langer in voorbereiding en zullen de komende periode in regelgeving worden verwerkt. Voorbeelden zijn de invoering van de DBCs, het opheffen van de contracteerplicht en vergroting van het risico dat zorgverzekeraars lopen.

Ik ben het met u eens dat het tegengaan van verzuim van afspraken door patiënten niet alleen ligt in de financiële prikkel. Bij de voorbereidingen van het wegblijftarief is gezocht naar goede voorbeelden bij zorgaanbieders die een dalend verzuim tot stand hebben gebracht. Deze waarnemingen leren dat als een zorgaanbieder een gedegen planningssysteem heeft, de afspraken voor electieve zorg voldoende ver in de toekomst plant zodat patiënten hiermee rekening kunnen houden en als de zorgaanbieder de afspraken rappelleert, het verzuim aanzienlijk afneemt. Belangrijk is echter dat het huidige zorgsysteem voor zorgaanbieders geen prikkel kent om dit type maatregelen te nemen. Terwijl enkele ziekenhuizen hiermee zeer actief zijn, zijn andere ziekenhuizen dat veel minder. Het aanbrengen van een financieel belang brengt deze prikkel wel, in dit geval voor patiënten en voor de zorgaanbieders.

Gebleken is dat er geen landelijke cijfers bestaan met betrekking tot verzuim van patiënten van afspraken. In reactie op uw vraag of het verzuim van patiënten als probleem niet wordt uitvergroot gelden twee punten. Ten eerste is bekend dat sommige ziekenhuizen met name in de zomerperiode door het verzuim kampen met een aanzienlijke uitval in de productie. Voor deze ziekenhuizen is het verzuim wel degelijk een majeur probleem. Verder is het zo dat als een patiënt zich houdt aan de afspraak, hij/zij geen wegblijftarief in rekening gebracht krijgt. De patiënt die zijn/haar verantwoordelijkheid neemt door voor een afspraak te verschijnen, ondervindt geen nadeel van het wegblijftarief. De patiënt die een afspraak verzuimt zal een rekening moeten betalen voor de met name administratieve kosten van het ziekenhuis; hetgeen ik redelijk acht.

Bij het ontwerpen van het wegblijftarief is overigens overwogen om ook een afzegtarief in het leven te roepen. Het afzegtarief zou het mogelijk hebben gemaakt dat als een zorgaanbieder kort tevoren een afspraak met een patiënt zou afzeggen, dit tot een financiële compensatie voor de patiënt zou leiden. Hiervan heb ik afgezien omdat de komende periode reeds diverse productieverhogende prikkels voor zorgaanbieders tot stand zullen komen. Terwijl in het huidige systeem er onvoldoende prikkels zijn voor de zorgaanbieder om afspraken met patiënten niet af te zeggen, zullen de systeemaanpassingen de komende zorgaanbieders wel een belang geven om afspraken niet af te zeggen.

Ik ga ervan uit met het bovenstaande voldoende te zijn ingegaan op de achtergronden van het wegblijftarief en het kader waarbinnen dit past.

Hoogachtend,

de Minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

H. Hoogervorst